

Op woensdag 18 juli 2012 schoof de regering Di Rupo I een relancestrategie naar voor. De werkgeversorganisaties reageerden. Zoals steeds kreeg Karel van Eetvelt, de Unizo Pinokkio zoals ik hem noem, het ene platform na het andere om zijn gedacht te komen zeggen. Hij was blij dat er geen nieuwe belastingen voor werkgevers komen en het minimumpensioen voor zelfstandigen noemde hij zelfs een 'historisch positieve ontwikkeling'.

Ik zal dat laatste ook historisch noemen de dag dat alle zelfstandigen voluit afdragen aan de staat en onze federale sociale zekerheid die dit pensioen betaalt, op dezelfde manier als een gewone werknemer dat heel zijn leven doet. Maar de uitspraak van Karel van Eetvelt die mij het meest intrigeert is de volgende: "Er is geen geld uitgegeven dat er niet is."

Je moet het hem meegeven, en verschillende anderen in maatpak met hem, zoveel zeggen in zo weinig woorden, het is een kunst. Natuurlijk is er geld uitgegeven. Een voorbeeld: lastenverlaging voor de eerste drie aanwervingen is één van de relancestrategieën. Dat betekent dus dat er minder geld in kas zal komen voor de staat en de federale sociale zekerheid. Nochtans verandert er niets aan die uitgaven, althans ze zijn niet vermindert, en dus is de rekening simpel: zelfde uitgaven minus minder uitkomsten staat gelijk aan er is wel geld uitgegeven. Geld gegeven aan werkgevers en ontnomen aan de rest van de maatschappij.

En toch horen we al maanden niets anders meer. Van de gouverneur van de nationale bank, Luc Coene, tot de voorzitter van de NVA, Bart De Wever. Van de hoofdredacteur van De Morgen, Wouter Verschelden, tot de voorzitter van de sp.a, Bruno Tobback. Allemaal roepen ze in koor: "Er is geen geld." Een mens zou het zowaar nog beginnen geloven ook.

En dan zijn wij er plots, de bad boys die het tegenovergestelde roepen: "Er is geld met hopen, je durft het alleen niet gaan halen!" Het moet, in onze ogen, zowat de grootste leugen ooit zijn, de uitspraak: "Er is geen geld." Nochtans worden onze woorden zowat dagelijks kracht bijgezet door de realiteit.

Enkele weken geleden titelden verschillende kranten: "Superrijken verbergen 17.000 miljard euro voor de fiscus." Ahum, nog eens, zeventien duizend miljard euro: 17000000000000 euro. Ik heb geen idee hoe ik dat bedrag moet vatten, maar misschien zegt de volgende omschrijving het allemaal: "Dat bedrag past volgens mij zelfs niet in het vakje van mijn overschrijving?" Die 17.000 miljard euro gaat dus over een bedrag dat superrijken ergens verstopt hebben, bovenop de rijkdom die ze niet verzwijgen. Ze hebben dus nog veel meer geld dan dit.

We konden ook nog lezen dat de Belgen 23 miljard rijker werden in het voorbije trimester. Er werd een jaar geleden 12 miljard bespaard beste mensen, door ondermeer drie miljard uit onze gezondheidszorg te halen. Twaalf miljard op de kap van de maatschappij en vooral op sociale maatregelen. Dit terwijl anderhalve maand de broeksriem aantrekken voor enkele superrijken uit onze maatschappij genoeg zou zijn geweest! Trouwens 23 miljard rijker worden in een land dat gebukt gaat onder besparingen, hoe doe je dat toch in een land waar er geen geld is?!

Maar het kan nog gekker! U zult dit misschien nergens gelezen hebben: "Uit een onderzoek van de ex-hoofdeconoom van McKinsey in opdracht van het Tax Justice Network blijkt dat BNP Paribas, de bank waarvan de Belgische overheid de grootste aandeelhouder is, 474 MILJARD EURO verstopt in fiscale paradijzen." Han Soete schreef dit op www.dewereldmorgen.be en daar kan u het dus wel gelezen hebben. Een bank waar wij als burger miljarden euro's hebben ingestopt verbergt 474 miljard euro in fiscale paradijzen. 474 miljard euro waar geen belastingen en sociale zekerheid op

The bad boys are coming!

Contributed by Sven Naessens

donderdag, 13 september 2012 - Last Updated donderdag, 13 september 2012

worden betaald. Wij moeten als maatschappij meer betalen, wij krijgen als maatschappij minder sociale zekerheid omdat wij geld hebben gestoken in een bedrijf dat zelf fraudeert op massale schaal. Maar er is geen geld mensen! Geloof u het nog?

Ik wil de lading aan getallen afsluiten door het even te hebben over gemiddelden. Zo verscheen er in de media het bericht dat de Belg gemiddeld, in het jaar 2010, maandelijks een bedrag van 3.103€ Bruto verdiende. Als u nu denkt: "Hoe, ik zit daar zwaar onder?", dan kan ik al zeggen dat u niet alleen bent. Zeventig procent van de werkende mensen in België verdienen minder dan 3.103€ per maand. Zo wagen de media zich ook elk jaar opnieuw aan een uitspraak rond het gemiddelde bedrag dat u en ik op onze spaarrekening hebben staan. Dat schommelt dan steeds rond enkele honderd duizenden euro's. Gemiddeld kan dat best zijn maar ik bezit dat niet en u, waarschijnlijk, ook niet. Het feit dat zovelen onder ons niet aan dat bedrag zitten betekent niets anders dan dat er enkele zijn die veel meer dan enkele honderd duizenden euro's op hun rekening hebben staan. Enkelen, niet velen, enkelen! Denk daar aub aan de volgende keer dat u het woord gemiddelde hoort of leest. Ik zou zelfs willen vragen om dan in de pen te kruipen en te reageren naar de media, of mensen, die zoiets verkondigen.

Voor ons is er immers geld genoeg, als men het maar wil gaan halen. Voor ons is het ook niet langer normaal te noemen dat wij steeds meer regelgeving te slikken krijgen terwijl ondernemingen en superrijken blijven vragen naar deregulering. Voor ons is er ruimte voor een beter sociaal beleid, een andere meer rechtvaardige wereld. Maar als wij dat zeggen, dan worden woorden verdraaid en wordt er met de waarheid gespeeld.

Afsluiten doen we opnieuw met onze vriend, de Unizo Pinokkio. Er is immers in de relancestrategie een oproep gedaan om met de handen van de index te blijven en niet te raken aan de uitkeringen. Die oproep legt meneer Van Eetvelt al direct naast zich neer en hij opent het debat naar het inter-professioneel overleg eind 2012. Vorige week deed Paul Soete van Agoria eenzelfde oproep. Het voorstel om stookolie, gas en elektriciteit en eventueel ook de levensmiddelen uit de gezondheidsindex halen bevalt hen uitermate. De eerste oorlogstaal klinkt, de trend is gezet richting het sociaal overleg dat start eind dit jaar.

En dat sociaal overleg, beginnend met het IPA als aanzet naar het uiteindelijk sluiten van cao's, is langs alles wat rechts en neoliberal is, inzet van een bombardement aan leugens en spelen met de waarheid. De komende maanden zullen immers nog ballonnetjes worden opgelaten. Ballonnetjes die ver vliegen in het medialandschap ook al kan men ze heel snel doorprikken. Dat doet men bewust niet, men beschermt ze en hoopt dat ze zover mogelijk geraken.

Ik ben een delegee, de komende maanden wordt ik regelmatig beschouwd als uitschot van de maatschappij. Als wij opkomen voor de rechten van de gewone werkmens, als wij iets anders durven zeggen dan de slagzin: "Er is geen geld!" dan worden wij met de grond gelijk gemaakt. Vakbonden staan in een slecht daglicht, je leest zelden iets positiefs. Bij een grote reorganisatie of sluiting (Renault, VW, Opel, Crown Cork,...) krijgen vakbonden een 'positief' etiket opgekleefd omdat het perverse karakter van zulke reorganisaties met geen woorden te beschrijven is. De dagelijkse werking van de vakbonden en hun duizenden vrijwillige delegees komt zelden positief in het nieuws. Niet enkel zullen wij de komende maanden opnieuw negatief worden afgeschilderd, er zullen ook veel onwaarheden worden geschreven en verteld. Welnu, dat neem ik er allemaal graag bij. Want er circuleren serieus wat indianenverhalen over 'de vakbond'.

De komende maanden zal het weer werken worden, hard werken. Ik zal opnieuw de boodschap: "Er is geen geld" aanvechten. En met mij duizenden andere delegees en mensen die werken voor de vakbond. Want er is wel geld en een andere wereld is mogelijk. Voor de komende maanden is het weer van dat: "The bad boys are coming!". En als u echt iets wil veranderen dan bent u alvast welkom morgen in Brussel. Daar begint onze verdediging tegen de rechtse aanvallen op onze lonen en sociale zekerheid

The bad boys are coming!

Contributed by Sven Naessens

donderdag, 13 september 2012 - Last Updated donderdag, 13 september 2012

Dit artikel verscheen oorspronkelijk op de [blog](#) van Sven Naessens op DWM